

Forslag til vedtagelse nr. V 11 af Kristian Thulesen Dahl (DF), forslag til vedtagelse nr. V 12 af Pernille Frahm (SF) og forslag til vedtagelse nr. V 13 af Keld Albrechtsen (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om børns rettigheder.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 17/11 98).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Forslaget, som vi nu skal behandle, er en genfremsættelse fra for 2 år siden, og jeg skal derfor ikke holde nogen lang tale, for min holdning og regeringens holdning er i overensstemmelse med det, jeg gav udtryk for for 2 år siden.

Det er en positiv holdning til grundholdningen i forslaget og også til de enkelte elementer i forslaget, men jeg mener ikke, at det er rigtigt at kæde forslag, der er så forskellige, sammen i et fælles forslag, og jeg mener, at man skal være meget forsigtig med ikke at gøre arbejdsmarkedspolitik, sundhedspolitik osv. til socialpolitik, men løse de enkelte spørgsmål inden for de respektive områder. Det er den ene grund.

De andre grunde til at afvise forslaget er, at jeg mener, det er overbudspolitik. Det er simpelt hen utrolig dyre forslag, hvis man skulle løse dem på en gang, sådan som SF foreslår. Det er for centralistisk. Og så mener jeg faktisk heller ikke, at det er så socialt, som det kunne være.

Når jeg siger det, så tænker jeg f.eks. på, at hvis man skal give bedre orlovsordninger til forældre, pasningsgaranti til alle børn og stille krav om personale og areal i de enkelte institutioner, ville det faktisk være nogle ekstremt dyre forslag at gennemføre sådan med meget kort varsel. Dertil kommer også, at vi står i en situation, hvor vi faktisk har brug for arbejds-

kraft og derfor også skal se vores orlovsordninger i det lys.

Når jeg siger, at det er for centralistisk, så tænker jeg på, at det er forkert, at vi her i Folketinget skal bestemme, hvordan personalesammensætningen og normeringerne skal være i de enkelte institutioner. Det gør vi faktisk ikke på noget område i den sociale lovgivning, fordi holdningen er, at det er noget, der skal fastlægges lokalt i den enkelte kommune efter nærmere aftale med institutionerne, men selvfølgelig sådan, at man opfylder de socialpolitiske mål i lovgivningen.

Endelig siger jeg, at forslaget er for lidt socialt, og med det mener jeg, at man ikke fokuserer direkte på børn med sociale vanskeligheder. Det er den ene side af sagen. Den anden side er, at man jo kommer til at beslaglægge meget store ressourcer til de forslag, der indgår i SF's forslag, og på den måde kommer til at trække ressourcer væk fra de truede børn eller i hvert fald ikke fokuserer på, at det er dér, vi efter min mening først og fremmest skal satse de ressourcer, som vi rent faktisk har.

Når det er sagt, vil jeg nævne, at regeringen faktisk trækker i samme retning som SF's forslag. Vi gør det i den sociale servicelov, som er blevet vedtaget også med SF's stemmer, hvor der er nogle formålsbestemmelser og en række bestemmelser, der peger i den her retning, også omkring rådgivning og andre ting, som bliver suppleret med nogle modelprojekter, præcis som SF foreslår det.

Jeg mener selv, at en god måde at arbejde videre på ud fra den sociale servicelov er at udbygge formålsbestemmelserne til egentlige børnepolitiske målsætninger, som også kan gælde bredere for børnepolitikken, ikke bare på det socialpolitiske område, men i det hele taget og altså også på andre områder.

Der bliver arbejdet i regeringens børneudvalg og det tværministerielle børneudvalg, hvor børn som medborgere er et meget vigtigt tema, og hvor en bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv er et andet vigtigt tema.

På den måde arbejder regeringen med nogle bud på nogle mere overordnede sammenhænge for børnepolitik og ikke kun på det sociale område i et forsøg på at skabe den sammenhæng, som forslaget også efterlyser.

Det samme gælder, når vi ser de enkelte forslag. Der er børns ret til mere tid med deres forældre. Her har vi hele projektet med bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv.